

Anonymizované znenie

Preklad

C-720/19 – 1

Vec C-720/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

30. september 2019

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

24. september 2019

Žalobkyňa:

GR

Žalovaná:

Stadt Duisburg

ROZHODNUTIE

v správnom súdnom konaní

GR, [omissis]

žalobkyňa,

[omissis]

proti

Stadt Duisburg, [omissis]

žalovanej,

k v ô l i právu týkajúceho sa cudzincov [povolenie na pobyt podľa § 4 ods. 5 AufenthG (zákon o pobyte)] tu: rozhodnutie o prerušení konania a návrhu na začatie prejudiciálneho konania

7. komora Verwaltungsgericht Düsseldorf (Správny súd Düsseldorf, Nemecko) 24. septembra 2019

[omissis]

r o z h o d l a:

Konanie sa prerušuje.

Podľa článku 267 ZFEÚ sa Súdnemu dvoru Európskej únie podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania o nasledujúcich otázkach:

- 1. Zanikajú rodinnému príslušníkovi tureckého pracovníka, ktorý od neho môže odvodzovať práva podľa článku 7 ods. 1 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80, tieto práva, ak nadobudne štátne občianstvo prijímajúceho členského štátu a stratí doterajšie štátne občianstvo?**
- 2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Môže sa rodinný príslušník tureckého pracovníka v opísanej situácii potom ďalej odvolať na práva z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80, ak štátne občianstvo prijímajúceho členského štátu opäť stratil, pretože prijal predchádzajúce štátne občianstvo?**

I.

Žalobkyňa narodená 1. januára 1954 je turecká štátna príslušníčka. Dňa 25. júla 1970 pricestovala za svojim manželom, ktorý pracoval ako turecký pracovník

v Bergbau AG Niederrhein v Spolkovej republike Nemecko a s ňou s ním v rodinnej spoločnej domácnosti do jeho smrti 20. augusta 1998. Po marci 1990 manžel začal pracovať ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Povolenie na pobyt na dobu určitú, ktoré jej na účely zlúčenia rodiny bolo prvýkrát udelené 28. januára 1971, bolo zakaždým predĺžené a od 15. októbra 1996 jej bolo udelené povolenie na trvalý pobyt.

Žalobkyňa 2. februára 2001 získala nemecké štátne občianstvo a 15. februára 2001 predložila doklad o prepustení z tureckého štátneho zväzku. S platnosťou od 20. júla 2001 opäť dobrovoľne nadobudla turecké štátne občianstvo a tým zo zákona stratila nemecké štátne občianstvo. Strata nemeckého štátneho občianstva nebola roky známa a bola určená právoplatným rozhodnutím žalovanej z 8. novembra 2010.

Na žiadosť žalovaná žalobkyni 22. februára 2011 vydala povolenie na pobyt podľa § 38 AufenthG (pre bývalých nemeckých štátnych občanov) platné do 21. februára 2013, ktoré bolo zakaždým predĺžené.

Listom právneho zástupcu z 3. februára 2017 žalobkyňa požiadala o udelenie povolenia na trvalý pobyt podľa § 4 ods. 5 AufenthG, subsidiárne platného na päť rokov. V odôvodnení uviedla, že spolužitím s jej manželom nadobudla práva z článku 7 prvej odrážky rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80. Tieto nezanikli ani nadobudnutím [nemeckého] štátneho občianstva 2. februára 2001. V tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenia Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Bavorský správny súd, Nemecko) v rozhodnutí z 28. júla 2014 – 19 C 13.2517. Právo asociácie pozná k článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 len dva dôvody zániku, a síce dlhodobé opustenie územia členského štátu a zánik z dôvodu vyhostenia. Žiaden z týchto dôvodov neexistuje.

Listom z 27. marca 2017 žalovaná uviedla, že práva na základe dohody o asociácii medzi Európskym hospodárskym priestorom a Tureckom pri nadobudnutí nemeckého štátneho občianstva nezostávajú zachované, a odkazuje na odôvodnenie rozsudku Verwaltungsgericht Freiburg (Správny súd Freiburg, Nemecko) z 19. januára 2010 – 3 K 2399/08. Bez ohľadu na to sa však preskúma udelenie povolenia na trvalý pobyt podľa § 9 AufenthG.

Dňa 3. apríla 2017 žalobkyňa uviedla, že podľa jej názoru je rozhodnutie Verwaltungsgericht Freiburg (Správny súd Freiburg) prekonané judikatúrou, ktorú citovala, a žiada o rozhodnutie napadnuteľné opravným prostriedkom. Ďalším písomným vyhlásením z 13. apríla svoju žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt vzala späť.

Po vypočutí žalovaná sporným rozhodnutím z 29. augusta 2017 zamietla vydanie povolenia na pobyt pre žalobkyňu podľa § 4 ods. 5 AufenthG. Môže ostať nedoriešené, či jej z dlhoročnej rodinnej spoločnej domácnosti s manželom, ktorý zomrel v 1998, ako rodinnej príslušníčke tureckého pracovníka vznikli práva z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80. Z dôvodu nadobudnutia

nemeckého štátneho občianstva 2. februára 2001 sa na ňu tento predpis viac nemôže uplatniť. Je potrebné zohľadniť účel predpisu, ktorý slúži integrácií rodinných príslušníkov tureckých pracovníkov v členskom štáte. Tento účel je však nadobudnutím štátneho občianstva dosiahnutý v najvyššej možnej miere.

Až od 20. júla 2001 je prijatím tureckého štátneho občianstva opäť adresátkou noriem rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80. Od tohto okamihu však podľa tejto úpravy viac nevznikli žiadne nároky.

Žalobkyňa 4. novembra 2017 podala žalobu, ktorou ďalej presadzuje svoj návrh. [omissis]

Žalobkyňa navrhuje, aby súd

žalovanú zrušením rozhodnutia z 29. augusta 2017 zaviazal k udeleniu povolenia na trvalý pobyt podľa § 4 ods. 5 AufenthG.

Žalovaná navrhuje, aby súd

žalobu zamietol

a v odôvodnení sa odvoláva na dôvody napadnutého rozhodnutia. S prevládajúcou judikatúrou vychádza z toho, že znovunadobudnutím tureckého štátneho občianstva sa nároky z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 opäť neobnovujú.

II.

Konanie sa prerušuje. Podľa článku 267 ZFEÚ je potrebné na Súdny dvor Európskej únie (Súdny dvor) podať návrh na začatie prejudiciálneho konania o otázkach položených vo výroku uznesenia. Tieto otázky sa týkajú výkladu rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie. Keďže ide o výklad práva Únie, príslušný je Súdny dvor.

1. Právne posúdenie žalobkyňou uplatňovaného nároku zaviazat žalovanú k zrušeniu jej zamietajúceho rozhodnutia z 29. augusta 2017 a udeleniu povolenia na pobyt podľa § 4 ods. 5 AufenthG sa riadi aktuálnou právnou situáciou.

Podľa toho relevantný právny rámec sporu tvoria nasledujúce predpisy vnútroštátneho práva:

§ 4 AufenthG (Aufenthaltsgesetz, zákon o pobyte)

...

(5) Cudzinec, ktorý má na základe dohody o pridružení medzi Európskym hospodárskym priestorom a Tureckom právo na pobyt, je povinný preukázať existenciu práva na pobyt predložením povolenia na pobyt, pokiaľ nemá

povolenie usadiť sa alebo povolenie na trvalý pobyt v EÚ. Povolenie na pobyt sa udeľuje na základe žiadosti.

§ 43 VwVfG NRW (Verwaltungsverfahrensgesetz Nordrhein-Westfalen, zákon o správnom konaní spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko)

...

(2) Správny akt zostáva účinný, pokiaľ nebol vzatý späť, odvolaný, inak zrušený alebo nezanikol uplynutím času alebo iným spôsobom.

Prejudiciálne otázky sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej a vyžaduje sa ich objasnenie zo strany Súdneho dvora Európskej únie.

a) Pre právne posúdenie nároku uplatňovaného žalobkyňou má rozhodujúci význam, ako sa nadobudnutie štátneho občianstva žalobkyňou 2. februára 2001 prejaví na jej dovtedy získaných právach na pobyt. Po vykonaní ústneho pojednávania je isté, že žalobkyňa k tomuto okamihu získala právo zamestnať sa a zostať [na území prijímajúceho štátu] podľa článku 7 ods. 1, druhej zarážky rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80. Okrem toho bola držiteľkou povolenia na trvalý pobyt.

aa) Z hľadiska vnútroštátneho práva má nadobudnutie štátneho občianstva v Nemecku za následok to, že povolenia na pobyt, ktoré jej boli udelené úradným rozhodnutím (správnym aktom), sa stali neúčinné. Tento účinok je podľa jednotnej judikatúry

[omissis]

odôvodnený § 43 ods. 2 poslednou alternatívou VwVfG NRW (respektíve jeho obdobou v krajinskom práve inej spolkovej krajiny a v spolkovom práve). Nadobudnutím štátneho občianstva stráca povolenie na pobyt svoj regulačný účinok a zaniká, tým sa správny akt ukončí „iným spôsobom“. Predmet úpravy z hľadiska cudzineckého práva zaniká nadobudnutím štátneho občianstva, keďže dotknutá osoba už viac nie je cudzincom a preto nepotrebuje povolenie na pobyt. Povolenie na pobyt, ktoré sa iným spôsobom stalo zbytočným, sa nemôže ani opäť obnoviť.

bb) Prvá prejudiciálna otázka smeruje k tomu, či podobný účinok nadobudnutia štátneho občianstva

či je to zrušenie, zánik alebo neúčinnosť,

môže nastať aj pre právo na pobyt nadobudnuté zo zákona podľa článku 7 ods. 1 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80.

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je existencia práv z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 nezávislá od podmienok pre prístup k týmto právam.

Súdny dvor Európskej únie, rozsudky zo 16. marca 2000 – C-329/97, Ergat, body 42 a 44; 7. júla 2005 – C-373/03, Aydinli, bod 25.

Okrem toho môžu rodinným príslušníkom tieto práva opäť zaniknúť len za dvoch podmienok:

buď opustia prijímajúci členský štát bez náležitých dôvodov na dlhšie obdobie alebo vzhľadom na ich osobné správanie predstavujú reálne a závažné nebezpečenstvo pre verejný poriadok, bezpečnosť alebo verejné zdravie podľa článku 14 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80.

Súdny dvor Európskej únie, rozsudky z 22. decembra 2010 – C-303/08, Bozkurt, bod 42; 16. februára 2006 – C-502/04, Torun, bod 25; 11. novembra 2004 – C-467/02, Cetinkaya, bod 36; 7. júla 2005 – C-373/03, Aydinli, bod 27.

Oba uvedené dôvody zániku sú taxatívne.

Súdny dvor Európskej únie, rozsudky z 22. decembra 2010 – C-303/08, Bozkurt, bod 43 a 18. decembra 2008 – C-337/07, Altun, bod 63.

Tieto podmienky v prípade žalobkyne nesporne neexistujú.

Súdny dvor navyše rozhodol, že oprávnený rodinný príslušník tureckého pracovníka nemusí byť turecký štátny občan,

Súdny dvor Európskej únie, rozsudok z 19. júla 2012 – C-451/11, [omissis] [bod 65 a výrok]

a jeho právny status sa ani nemení, ak pracovník, ktorému bolo na začiatku vydané povolenie na pobyt, popri tureckom štátnom občianstve nadobudne aj štátne občianstvo prijímajúceho štátu.

Súdny dvor Európskej únie, rozsudky z 29. marca 2012, – C-7/10 a C-9/10, [omissis] bod 41 (Kahveci a Inan)

Vo vnútroštátnej judikatúre je predkladaná otázka sporná:

Verwaltungsgericht Freiburg (Správny súd Freiburg) v rozsudku z 19. januára 2010 – 3 K 2399/08 – [omissis] rozhodol, že práva z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 nadobudnutím [nemeckého] štátneho občianstva zanikajú. Smerodajné pre to je, že ako vznik, tak aj trvanie týchto práv je možné len za podmienky, že dotknutá osoba je cudzincom. Nadobudnutím štátneho občianstva nepotrebuje oprávnená osoba podľa asociačnej dohody ani právo na zamestnanie, ani právo na pobyt. Cieľ asociačných práv, na jednej strane zlepšenie

pracovnoprávnej situácie tureckých pracovníkov a na druhej strane integrácia ich rodinných príslušníkov, je nadobudnutím štátneho občianstva dosiahnutý.

Naproti tomu Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Bavorský správny súd) rozhodnutím z 28. júla 2014 – 19 C 13.2517 [*omissis*], zastával stanovisko, že veľa hovorí v prospech toho, že povolenie na asociáciu tureckého štátneho príslušníka existuje aj vtedy, ak bol dočasne nemeckým štátnym príslušníkom. Keďže Súdny dvor vo svojom rozhodnutí z 29. marca 2012 (pozri vyššie) poukázal na to, že aj článok 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 je súčasťou systému postupného integrovania tureckých štátnych príslušníkov v prijímajúcom štáte a nadobudnutie štátneho občianstva v prijímajúcom štáte predstavuje podstatný krok k integrácii, kvôli čomu nemôže znevýhodniť asociačné právo. Táto argumentácia je správna aj v tomto prípade. Je preto otázne, či prijímajúci štát, ktorý pre nadobudnutie štátneho občianstva vyžaduje vzdanie sa tureckého štátneho občianstva (na ktorého základe vzniklo právo asociácie), by po opätovnej zmene štátneho občianstva mohol povolenie na asociáciu považovať ďalej za zaniknuté, ak prijímajúci štát, ktorý nevyžaduje vzdanie sa tureckého štátneho občianstva a tým uľahčuje nadobudnutie štátneho občianstva, dokonca nesmie povolenie na asociáciu považovať za zaniknuté.

Komora vnútroštátneho súdu sa prikláňa k tomu, že z dôvodu rozdielov medzi vnútroštátnymi integračnými modelmi a integračnými modelmi podľa práva Únie sa má vychádzať z pretrvávania raz nadobudnutého práva z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 aj po nadobudnutí štátneho občianstva prijímajúceho štátu.

b) Druhá prejudiciálna otázka sa zameriava na situáciu, ak by prvá prejudiciálna otázka bola zodpovedaná v tom zmysle, že nedostatok štátneho občianstva prijímajúceho štátu by pre existenciu práv z článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 bol *conditio sine qua non*. Potom by strata nadobudnutého štátneho občianstva prijímajúceho štátu mohla mať za účinok opätovnú obnovu práva asociácie.

[*omissis*]

[*omissis*] [podpisy, formálne náležitosti vyhotovenia]